

میر عبدالواحد سادات

دفاع از داعیه برحق انسانی ، اسلامی و ملی دختران افغانستان

بزرگترین رسالت انسانی ما در احوال جاری دفاع از حقوق و آزادی مردم مظلوم افغانستان است .
درین راستا :
دفاع از داعیه برحق انسانی ، اسلامی و ملی دختران ما بخاطر رفتن به مکتب نه تنها رسالت انسانی ما
است که :
شرط انسان بودن و مدنی بودن ما می باشد .
افغانستان سرزمین عجایب و غرایب است و کشوری است که در آن تاریخ « تکرار » می شود و ما شاهد
مضحک ترین شکل آن هستیم و بستن مکتب بروی دختران یک مثال اسفناک آن است .

حاکمان کنونی طالب این سلب حقوق دختران کشور را به دین و آیین مردم حواله می دهند .
از بوالعجبی های تاریخ :

که در ورق گردانی روزگار طالبان که تاجران دین (دین فروشان) را فرار داده اند ، اکنون خود ، دین را گروگان گرفته اند و صاف و ساده فکر متحجر و دیوبندی خود را بمثابه اصل دین قرار می دهند و دساتیر امیرالمومنین خود را « عین » دین و واجب الرعايه میخوانند .

دین که با (اقرأ) آغاز یافته و خداوند به قلم سوگند یاد نموده است و پیغمبر آن فراگیری علم را بر مرد و زن فرض خوانده است (طلب العلم فريضة على كل مسلم و مسلمة) اکنون ببرکت طالبان کرام در ریش و حجاب خلاصه شده است . در کشوری که از هزاران سال صحبت از نبرد تاریخی اهورا و نور ، علم و دانش مطرح بوده است و کلام بزرگان فرهنگ با ذهن و روان مردم عجین بوده است که :

چون شمع از پی علم باید گداخت
که بی علم نتوان خدا را شناخت

اکنون اولیای امور و منجمله سرپرست وزارت « ضد » معارف ، دلیل این دشمنی شان را به تأسی از سخنان عمران خان ، پ با دین و آیین مردم « رسم و رواج » مردم گره میزنند و فراموش مینمایند که : صد سال قبل درین کشور ارشاد النسوان بنشر میرسید و مکتب نسوان فعال بود . با کمال مباهات و افتخار که :

حرکت بزرگ مدنی پاسداران معرفت و معارف در سراسر کشور و مظاهره دختران شجاع در ولایت پکتیا ، پاسخ بزرگ و تاریخی است به اخلاف ملای لنگ و خام اندیشانی که تنظیم ها و طالبان را با اقوام شریف و باهم پردازد و برابر کشور پینه میزنند و همچنان پیام تاریخی در دفاع از ارزشهای والای دینی و ملی و ارمان پدران معنوی ما ، مشروطه خواهان و ترقیخواهان و آرزوی شاه امان اله است .

طالبان که نمیخواهند و نمیتوانند از سطح یک گروه ارتقا و به رهبران دولت مبدل گردند ، بیاد داشته باشند که :

در جهان کنونی و در قرن (۲۱) این دشمنی شان با تعلیم دختران در مغایرت با تمام معیار های حقوق بین المللی قرار دارد و نقض آشکار :

احکام اعلامیه جهانی حقوق بشر و میثاقهای شش گانه ناشی و کنوانسیون های حقوق مدنی و سیاسی ، کنوانسیون حقوق سیاسی ، اقتصادی و فرهنگی تحصیل حق شهروندان است و افغانستان که از قبل به این میثاقها الحاق نموده است ، مکلف برعایت آن می باشد .

ملل متحد در دسامبر (۱۹۶۰ م) کنوانسیون عدم تبعیض در آموزش و پرورش را به تصویب رسانیده است تا با تمام اشکال تبعیض در آموزش و پرورش مبارزه واقعی صورت گیرد .

درست در چنین حالت است که حاکمان نقض حقوق مشروع مردم و ناقضان اصول قبول شده جهانی در ردیف « دولت باغی » ردیف بندی گردیده و فاقد مشروعیت ملی و بین المللی پنداشته می شوند . بدینرو :

دفاع از داعیه برحق انسانی ، اسلامی و ملی دختران افغانستان باید بمتابه رسالت انسانی ما و بحیث حرکت بزرگ مدنی در سر خط کار ما قرار گیرد !

با حرمت

